

nº198 - Capdepera i Cala Rajada - juliol 1998

Cartell guanyador de les festes de Sant Roc i Sant Bartomeu.
Autora: Maria Esperança Melis Vila

**Cap
Vermell**
juliol 1998
n° 198

Obra Cultural Balear

Capdepera
i
Cala Rajada

Hem fet aquest número:

Joan Rai
Pep Terrassa
Jaume Fuster
Paco Galià
Sebastià Ferrer
Miquel Ferragut
Llucià Rinyon
Isidor Rodríguez
Andreu Genovart
Miquel Lliteres
Antoni Perelló

Cap Vermell, a més de no fer-se responsable de res que no sigui seu, passa molta calor, com la resta dels mortals. La nostra opinió s'expressa a través de l'editorial.

Així mateix s'ofereixen aquestes planes a qualsevol que tenguí res a dir.

Dipòsit legal
1197/80
Imprès a
Blanc i Llis
Cala Rajada

PORTALET

La reforma de les Humanitats és una proposta llançada per la Ministra d'Educació i Cultura, Esperanza Aguirre, argumentant que els alumnes dels darrers cursos de l'ensenyament obligatori, "ESO", i de batxiller desconeixen els trets fonamentals del nostre passat.

Sense entrar en profundes disquisicions, tots els interessats en el tema, i més si teniu fills o nets cursant els estudis esmentats, podeu fer qualche comprovació sobre tal qüestió. Per exemple, la Revolució Francesa és un tema cabdal a la història contemporània, perquè les seves propostes i fets han marcat tota una època: el reconeixement dels drets de l'home i el ciutadà, el partidisme polític, la separació dels tres poders de l'estat, el constitucionalisme, la formació d'exèrcits nacionals, etc. Tot això són qüestions que van lligades a la Revolució. Demanau als al·lots que en saben de l'aplicació d'aquestes propostes a Espanya, i més concretament a Capdepera.

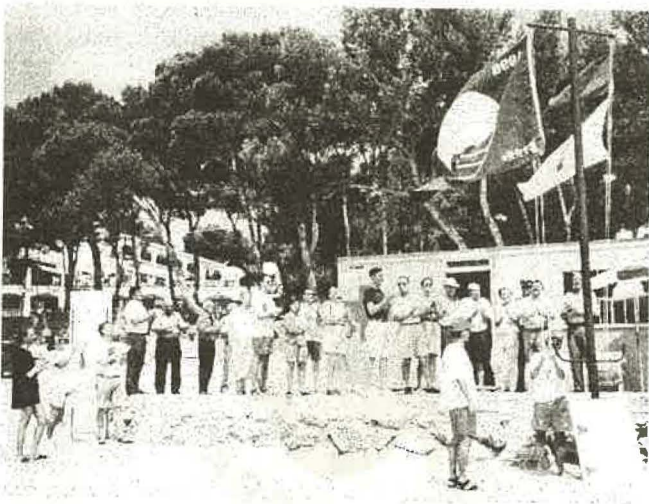
Estudiar història significa adquirir coneixements i informacions sobre un temps passat a un lloc determinat; però la Història és una ciència que adquireix sentit quan, aplicant unes tècniques i analitzant el que va passar a un indret, pots compararlo i establir relacions amb altres successos a llocs diferents. Estudiar la Revolució Francesa ha d'ajudar a entendre la història espanyola i, a grans trets, la nostra petita història local.

Quan el jovent arriba a la Universitat, els professors es queixen del seu escàs sentit crític, de la confecció de treballs impersonals i pobres. La Història, com les altres ciències, ha estat concebuda com una simple adquisició d'informació, amb l'obligació a cada curs d'arribar a un nivell determinat; però el pensament científic no consisteix a acumular coneixements sinó a re-pensar constantment allò que saps i adquirir de forma coherent noves aportacions.

De què ens serveix que durant anys els mitjans de comunicació parlin de la integració d'Espanya a la CEE si aquesta informació no ens ajuda gens ni mica a conèixer la cultura, els interessos, les intencions dels ciutadans europeus que ens visiten o queden a viure aquí? Què sabem nosaltres de la història d'Alemanya? Què saben els turistes de nosaltres? No podem negar-nos a plantejar reformes educatives i a repensar la nostra història, però sí que podem exigir que les propostes siguin coherents i útils, en la mesura que ajudin a la convivència dels ciutadans.

Plaça des Sitjar

Diuen els analistes polítics que l'estiu és una època mancada d'activitat i de notícies, però, Déu n'hi dó, enguany. Entre la sentència del *cas Marey* i el "tour" de França, fins ara estam ben entretinguts. Però, no anem tan ellà, i passem un ram per ca nostra. D'entrada, les nostres platges ja tornen lluir les corresponents *banderes blaves* que les acrediten com a idònies per l'ús i gaudi de les persones, a més de comptar amb els serveis mínims. De fet, aquestes banderes foren hissades el passat dissabte dia 1 d'agost, i de forma protocolària a la *Font de Sa Cala*, segons que podeu veure a la imatge.

Paradoxalment, va coincidir amb un dia especialment desfavorable quant a vent i corrents, de manera que l'aigua d'aquesta part del litoral estava realment asquerosa. En aquest sentit, hem de deixar constància que ha entrat en servei el nou vaixell de

recollida de residus flotants, amb major capacitat que no el que hi havia hagut fins ara, per part de l'*Ajuntament*, en conveni amb *FODESMA*. Tot el que sigui fer net, o no embrutar, sempre és d'agrair. Si no, passa el que passa, com això del solar del *carrer de la Mar*, ple de puces i paparres, segons diuen els veïnats, i llavors sortim pels diaris i som la riota de tot Mallorca. El que sí està controlat, per ara, i que duri, és l'assumpte dels *incendis forestals*. Miram de coa d'ull cap a Catalunya i no ens queda més remei que tocar fusta. Unes inesperades pluges, amb una mica de calabruix inclòs, els primers dies d'agost, semblen garantir un estiu sense retgirones, però, de tota manera, caldria que tots extremàssim les precaucions i ens comportàssim amb responsabilitat i civisme. I de la mar i els arbres, passam a l'asfalt. El solar de davant el *bar ca'n Patilla* ha vist com han començat les obres d'acondicionament amb la finalitat d'adequar-lo com a zona d'aparcament.

De moment, i mentre durin les obres, fa mal deixar el cotxe pel centre del poble i, en conseqüència, fer un tomb per les exposicions en marxa, com la de la *Col·lecció Joan Guaita*, d'escultures, que roman oberta en el *Castell*, o la de postals i gravats antics, a la *Sala Municipal*, autèntics aperitius de les festes d'agost que ja s'ensumen. En un altre ordre de coses, deixam constància de l'*acampada* organitzada per les *parròquies* de Capdepera i Cala Rajada, celebrada a l'última setmana de juliol dins *son Jaumell*. Aquesta activitat s'ha de sumar a les escoles d'estiu i l'*Enjoy English*, organitzats per les *APIMA* de *s'Auba* i *s'Alzinar*, així com les activitats esportives que desenvolupa la regidoria corresponent. Tot plegat, es tracta d'un ample ventall de possibilitats per als infants del municipi, que ve a omplir el temps lliure de què es disposa durant l'estiu. Ara sols ens manca que el projecte de *piscina municipal* arribi a bon port, si no és que volem esser el darrer poble de la comarca en disposar d'aquesta oferta lúdicoesportiva. I una activitat també lúdica, encara que no esportiva, la constitueixen les *Serenates*

d'Estiu, una fita ineludible durant el mes de juliol. No entrarem, aquí, a fer un comentari crític de les distintes actuacions, tot i que volem deixar constància que els concerts més celebrats foren els de *I Fagiolini* i d'*Eudardo Niebla*; especialment aquest últim; en canvi, el més concorregut va ser el de *Hsiao-Lieng Liu* amb la *Coral Universitària*; el d'*Igor Oistrakh* i *Natalia Zertsalova*, ni una cosa ni l'altra. De tota manera, la nota mitja és un notable alt i la constatació d'un acontejament de primera magnitud.

I tornant al Castell, després de les controvèrsies mantingudes damunt la premsa, a la fi s'ha acabat de redactar el *Pla de Castells*, del *CIM* (1.440 milions de pessetes), que permetrà la rehabilitació de cinc d'aquestes fortaleses; una d'elles, com se sap, és la de Capdepera, la gestió de la qual, a més, es vol prendre com a model d'autofinançament.

La Farmàcia Antich ens ha fet arribar els seus nous horaris, que vénen a ampliar la durada dels seus serveis i que, a partir d'ara, quedaran de la manera següent:

de maig a octubre:

9'00 a 22'00 h. ininterrompudament

de novembre a abril:

9'00 a 21'30 h. ininterrompudament

diumenges i festius,

maig a octubre:

11 a 13 h. i 18 a 21 h.

novembre a abril:

11 a 13 h.

La memòria de 1997 de la *Policia Local*, autèntic dossier de xifres, dades i estadístiques -exclusivament en castellà- pel qual ens hem assabentat de la bona tasca desenvolupada i de la magnitud de l'actuació d'aquest cos. En destacaríem que ha augmentat el nombre de denúncies en matèria de seguretat vial (3.838) i en el seu cobrament (36%); en canvi han baixat les denúncies per infraccions a les Ordenances Municipals (629), de les quals se n'han cobrat un 21%. Com a dada curiosa, podem dir que la grua va retirar 458 vehicles, front als 357 de l'any anterior. El total de detinguts, per distints motius, ha estat de 37, gairebé la meitat de l'any 1997. Al marge de les denúncies formulades, la nostra Policia ha desenvolupat un total de 2.817 actuacions de caire administratiu. S'han creat les noves especialitats de Policia Rural, Policia Científica i Educació Vial, i s'han ampliat les dependències d'oficines d'oficials, administració i sistema informàtic. Finalment, deixam constància que els nostres policies admeten que l'absentisme laboral ha augmentat durant l'últim exercici, situant-se en el 23'1%. I aquí teniu la simpàtica mascota de la Policia Local de Capdepera, n'Agustí.

N'Agustí, com heu vist, és un peix. El que no vol, en canvi, l'Ajuntament, són cans en espais públics, com

ara platges, jardins, zones de joc infantils, etc. En aquest sentit, tot de rètols han aparegut pel poble recordant aquesta prohibició. Ens sembla una mesura més que raonable, que nosaltres hem reclamat en distintes ocasions. El problema rau en fer complir les ordenances sense haver d'arribar a mesures sancionadores, per més que els amos de molts d'aquests animals se solen posar les ordenances per capell.

FESTES DE SANT ROC I SANT BARTOMEU EXPOSICIONS

Sala Municipal (C/ Ciutat, 39)

de l'1 al 13 d'agost

PINTURES I CERÀMICA, d'AUGUSTO BERNARTS, JOSÉ LUÍS GARCÍA i RAFAEL GUISTADO GÓMEZ.

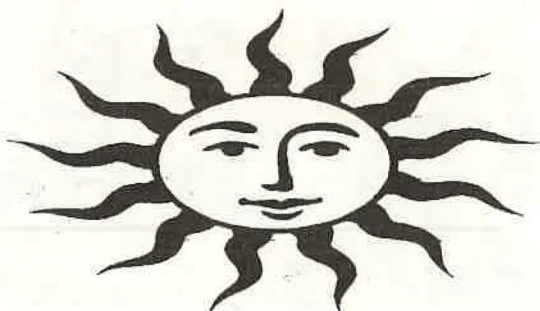
del 15 al 25 d'agost

OLIS, AQUAREL·LES I TINTES, de JOAN NEBOT VAQUER "RAI"

Jardí de ca'n Creu

del 22 al 24 d'agost

EXPOSICIÓ DE BONSAIS

AGENDA DE LA VILA MES DE JUNY I JULIOL 1998

Nats

Juny

dia 5, Ivan Molero Ortega, de Gregorio i Isabel

dia 10, Lea Didoune Andrieu, de Jerome i

Sandrine Denise

dia 17, Adrian Lindez Martínez, de José i

Presentación

dia 23, Cristina Marsal Alzamora, d'Antonio i

Antònia

Juliol

dia 1, Maria del Mar Sopa Ortega, d'Antonio

Manuel i Rosa Maria

dia 3, Marta Pérez López, de Francisco i Luisa

dia 5, Pedro Cañas Pérez, de José María i Petra

dia 10, Margarita Moreno Vives, de Rafel i

Catalina

dia 18, Laura Acedo Bonnón, d'Antonio i Francisca

dia 24, Pablo Martínez Moeys, de Fidel i

Florentina

Noces

Juliol

dia 18, Pere Francesc Sard Cursach

amb Andnia Flaquer Riutort

dia 24, Jaume Danús Mas

amb Catalina Mª Ballester Fernández

Finats

Juny

dia 3, Alfred Daniel Hammond (1928)

dia 4, Wolfgang Marschner (1939)

dia 12, Johann Grobmann (1929)

dia 13, Angelika Christa Groiss (1959)

dia 22, Gabriel Mestre Genovart (1930)

dia 23, Josep Llinàs Massanet (1904)

dia 29, Manfred Walczak (1942)

Juliol

dia 10, Jacob Werner Irlenborn (1927)

dia 12, Cartalina Juan Barceló (1916)

EL CARME 98

- Vatia el món, Tomeu! Tornam vells!

- I sí que hi devem tornar, però no sé on em surts, tu, ara.

- On et surt? Idò jo t'ho diré, on et surt. Que ja hem esclovellat unes altres festes del Carme i que ja tornam tenir pels morros les festes de Sant Roc i Sant Bartomeu, i que no hi som a temps a recollir els trumfos i que els anys passen volant...

- Uei, uei! Atura.... atura, home! On vas tan aviat, Roc?

- Això et dic. Que sembla que fa dos dies que en parlàvem, de les festes del Carme, en aquestes mateixes pàgines, i ja ha passat un any.

- Mira, saps que et sé dir? Que potser sí que mos feim vells, però jo m'he divertit molt enguany. Per ara encara no em manca humor, i mentre l'humor no em manqui...

- Ja et vaig veure ballar, ja.

- Si em vares veure és perquè hi eres.

- I sí que hi vaig ésser. Quasi no em vaig perdre res.

- De què et queixes, idò?

- D'això, precisament. Que les festes passin tan aviat, que el temps corri tan de pressa, que no poguem aturar el rellotge en aquests moments bons de la vida.

- Ai, Roc, et veig com a molt filosòfic, enguany. No t'has de ficar tant les coses dins el cap. Tu procura divertir-te mentre les forces t'ho permetin, i res més.

- No, si divertir-me, em divertesc. Per cert, m'agradà molt el recital de Suso Rexac. Aquest al·lot a progressat molt, de l'any passat ençà. Ha madurat tant com a intèrpret com a nivell de composició. Molt bé.

- Sí, molt bé. I què me'n dius de l'actuació de Sa Rual Jazz Mort? Això sí que ho va ser una passada!

- Efectivament. Una actuació per a sibarites, per a paladars exquisits i, a més, per a gent que tengui sentit de l'humor i es vulgui divertir, com nosaltres.

- Aquests són les coses que valen la pena d'unes festes. Però, afortunadament, hi hagué moltes més coses.

- I tant que n'hi hagué. Dues verbenes, per exemple.

- Sí, amb l'orquestra "Cala Agulla" i el "Tumbet de Solfa" donant canya. Molt animades, i la gent amb molta ballera.

- Mira, aprofitaré que parlam d'això per a donar-te una nova que m'ha arribat.

- Dignes.

- Idò que aquest serà el darrer estiu, si no s'hi posa remei, de l'orquestra "Cala Agulla". M'han dit que es desfà.

- I ara què dius?

- Això hi ha.

- Ja em sap greu. Es veu que aquestes coses són males de mantenir. Però, no parlem de coses tristes, i tornem a les festes i a l'alegria.

- De quina alegria em parles? De la de les mulates brasilenyes, tipus "cacao maravillao"?

- Home! Això ja està molt vist... tot i que n'hi havia molts que badaren uns bons ulls. En canvi el grup cubà que tocà abans va ser boníssim.

- Estic d'acord, però la gent no es va animar a ballar. Massa ritme. No estam preparats, nosaltres, per tant de "moviment".

- Jo crec que el plat fort de les festes, i aquí sí que parl en sentit literal, varen ser, un cop més, el berenar i el sopar preparats pels mariners. A menjar no n'hi falta mai, de gent.

- Saps que passa? Que ho fan bo i a més és de franc, i davant això... "amigo"!

- Els focs, com sempre.

- Que vol dir acceptablement bé.

- Això.

- Ah, i una altra cosa. Enguany s'ha produït el definitiu traspàs de poders de l'antiga Comissió a la Confraria de Pescadors i aquesta ha assumit la total responsabilitat de l'organització.

- I com a primera mesura distintiva, han suprimit la Mitja Marathon.

- Mira, són criteris que s'ha de respectar. L'important és que, bàsicament, les festes han mantingut un esperit de continuïtat i que els actes més significatius, com el pregó, a càrrec d'Antoni Amorós, la missa, la processó i els focs han mantingut el seu tradicional esperit i poder de convocatòria.

- Sí, es pot dir que es tracta d'unes festes plenament consolidades que, tot i el seu esperit mariner, són viscudes per gairebé tota la població i que, com que són les primeres, sempre són esperades amb una gran il·lusió.

- Exacte. Dins la seva modèstia, no es pot demanar més.

- I qui demana?

- Jo no.

- Ni jo tampoc. Adéu Roc.

- Adéu, Tomeu.

Batec

L'estiu és una època per a trencar amb la rutina. Tant dels qui gaudeixen de vacances com dels qui tenen més feina de la que voldrien. Època de festes al poble i pobles veïnats, temps de saraus, de sopars, d'allargar les vetllades amb la xerrameca entre amics, d'anar d'aquí cap allà, temps de tantes coses que s'ho paguen.

Però, per desgràcia, l'estiu és també, amb tant de moviment de gent que surt i torna, de dues copes per aquí i frissor per allà, de somnolència i corre que demà he d'aixecar-me d'hora... època d'accidents. Cosa que aquí a Mallorca es viu amb especial dramatisme, on s'ha convertit en una sagnia constant.

No basta que millorin les carreteres, que els cotxes siguin de cada vegada més segurs, que la pressió i les crides a la prudència es multipliquin. No, no basta que cada cap de setmana una xifra de morts contínua i creixent se'ns llançi com una pedra a les nostres consciències.

Tanmateix, hi ha raons objectives per creure que aquesta sagnia no fa comptes d'acabar, ni sols minvar. Cada dia hi ha més cotxes. Per pura lògica matemàtica, a més trànsit, més possibilitats d'accidents.

Però, a més, mantenim una constant i falsa sensació, i això és preocupant, que nosaltres som intocables, que a nosaltres no ens pot passar. I així, els petits accidents de trànsit els contem com anèdotes insignificants i, curiosament, no en solem ésser mai responsables (ja sabeu allò que l'altre es va saltar el stop, o va sortir de sobte, o va frenar sense avisar...). I si acabem per acceptar una part de responsabilitat, perquè els fets són tossuts, sempre s'ha tractat d'una petita distracció, o de la son, o del cotxe que va fer un no se qué...

Fa poc, un jove familiar proper discutia amb la padrina, tot comentant-li que se n'anava de "marxa" amb uns amics i que tornaria tard. La padrina, escalivada per un accident anterior, d'uns anys enrere, li comentà que anàs viu amb la beguda, si havia de menar. Lluny d'intentar calmar-la amb un "tranquil·la, no beuré", o qualche cosa semblant, li amollà que ell, quan havia begut -se suposa que molt-i agafava el volant, "controlava", que era responsable, i si duia altres col·legues havia d'extremar les precaucions, com ara anar més poc a poc, però que podia beure el que volgués i que, a més, l'alcohol no tenia la culpa de tots els accidents.

Evidentment, la padrina quedà més preocupada que abans. I jo, que escoltava, també.

Aquest és, aquí el problema dels accidents de trànsit: l'excessiva confiança. Aquest aparent autocontrol.

Potser, les campanyes de conscienciació anteriors, aquelles tan dramàtiques, fetes amb imatges d'accidents reals, eren massa dures i, en canvi, les actuals resulten més descafeïnades i "positives", és a dir, menys traumàtiques. Amb això, crec, se'ns ha trencat una línia i s'ha perdut un dels factors que haurien d'assolir, el de ser impactants i deixar petjada en la consciència de qui les veu i les escolta.

Sí, l'estiu és un període de festes i bauxa i... d'accidents. L'augment indeturable del parc mòbil fa de les nostres carreteres una trampa mortal. Si, a més, no som capaços de comportar-nos amb un respecte escrupolós cap a la nostra integritat física i la dels demés, i frivolitzam una qüestió tan seriosa com és assegurar al volant d'un cotxe o d'una moto, hem de concloure que no patir un accident és qüestió de pura xamba.

Tres i no res

Nota de l'autor: Aquest article va ser redactat pocs dies abans del lamentable accident que va costar la vida als veïns del nostre poble, Antoni Muñoz i Miquel Flaquer. Aquest succés, que ens va trambalsar a tots, no fa sinó justificar la cridada a la prudència i al seny a l'hora de posar-se al volant. Aprofitam, així mateix, l'avinentsa per manifestar el condol de "Cap Vermell" a les famílies afectades i per expressar el nostre desig que aquestes morts ens convidin a tots a la reflexió.

Jaume Fuster Alzina

Set-cents anys

No ens cansam de dir que cal mirar endavant, que hem de seguir caminant i construint el futur. Avançar: aquesta és la paraula. El segle XXI ens espera ple de suggeriments i possibilitats i nosaltres, ja incorporats de ple a l'Europa comunitària, no som sinó una petita malla més de la immensa xarxa que en les darreres dècades s'ha anat teixint en el Vell Continent. Encara més, per poc que en tinguem esment, ens donam compte que el fenomen de la "globalització" ens posa fit a fit amb totes les cultures del món, gràcies a mitjans de transport cada dia més nombrosos i ràpids, gràcies a sistemes de comunicació que ens arriben de manera instantània com la televisió o la ràdio, o, ara ja, a través de sistemes, tan increïbles fins fa dos dies i ara tan en voga, com Internet. De manera que, avui, la construcció del futur que tant ens obsessiona esdevé una tasca mundial, en la qual les individualitats i fins i tot les particularitats culturals dels pobles semblen restar difuminades i subordinades a aquesta empresa global en què ens hem embarcat.

I, malgrat tot, Mallorca segueix essent una petita illa de la Mediterrània, que, per moltes i poderoses raons geopolítiques, encara constitueix lloc de pas, objecte de conquesta, terra de colonització. És com si aquesta roca enmig del mar hagués estat condemnat a rescriure, i revivre, contínuament la seva història. Hi ha llocs i pobles que semblen perpètuament obsedits a conquerir tot quant tenen al seu abast, i encara allò de més enfora; d'altres en canvi, es diria que han estat predestinats a patir l'escomesa dels primers. Nosaltres, evidentment, seríem d'aquests últims.

De qualsevol manera, sigui quin sigui el passat que

cadascú duu a l'esquena, aquest ens marca tan profundament que fa mal desempallegar-se'n. Pot ésser tan engrescador com vulgueu, el futur, i podem disposar-nos a edificar-lo amb totes les nostres forces i en la direcció que l'interès de la societat determini, però és de passat que estam fets i és la memòria la que ens confereix un demble determinat. La història personal i col·lectiva ens ha anat forjant d'una manera determinada i això no es canvia d'un dia per l'altre, i és sobre la base d'aquest passat que l'edifici del futur haurà d'aixecar la seva estructura.

Com diu Valentí Puig, *"la memòria és pàtria, com el paisatge. És, senzillament, una qüestió d'arrels"*. Per això, contribuir a mantenir viva aquesta memòria constitueix una obligació moral de la societat, i molt especialment dels seus intel·lectuals. Al respecte, Josep Pla deixà dit que *"el gran problema d'un escriptor arrelat en un país és contribuir a la lluita contra l'oblit"*.

Tenim, nosaltres, memòria col·lectiva? Capdepera s'apresta a celebrar els seus primers set-cents anys d'història. Déu n'hi do! No és poc això. Són un bon grapat de generacions de gabellins, cada una d'elles deixant una part del pòsit d'on se sadollen el nostre atavisme i el nostre caràcter. Seria just que ara, de sobte, tiràssim per la borda aquest llast que hem anat estibant durant anys i panys? Enfront de set segles d'història, els últims seixanta anys ens han duit quatre dècades d'una dictadura que intentà per tots els mitjans acabar amb la nostra llengua i la nostra cultura, el fenomen del turisme de masses, un fortíssim corrent immigratori que, de manera inconscient en la majoria de casos, està jugant un paper de dissolució cultural, i, últimament, un neoliberalisme político-econòmic que, a més de recuperar un discurs centralista de l'Estat, es posa per capell tot allò que no atany qüestions purament mercantilistes.

Aquest setè centenari esdevé, més que no cap altra data en el passat, una ocasió inexcusable de reflexió sobre la nostra realitat col·lectiva. Mai com ara havíem vist trontollar les nostres conviccions, ni mai com ara havíem sentit una necessitat tan imperiosa d'aclarir-nos com a poble. Ens costa de trobar uns principis ètics compatibles amb la realitat, i uns valors que sigui duradors, viscuts, compartits i acceptats per tots. Per això, crec que no podem desapropiar aquesta fita, ni atorgar-li un paper merament lúdico-festiu. Molt al contrari, cal que, ara que encara queda temps per fer-ho, entre tots siguem capaços d'estructurar un programa de celebracions que, a més del paper abans esmentat, contempli dos aspectes tant o més

importants: l'identificador i el reivindicatiu. És a dir, hem d'aprofitar l'avinentesa per a contestar aquestes dues preguntes: qui i què som? qui i què volem esser?

O haurem d'esperar que, com sempre, a Madrid contestint per nosaltres?

Peripècies

Ja sabeu que m'agrada contar-vos les meves peripècies derivades de l'exercici dels drets de catalanoparlant. Aquesta és fresca de pocs dies.

Escenari, un bar de Cala Rajada. A un cambrer jovenet li deman una llauna de coca-cola. Em mira amb ulls atònits. Comprenc que no m'ha entès. Cerc a les totes un sinònim més a l'abast i li prec que em vengui un pot de coca-cola. No li deman ni un entrepà de cuixot ni un suc de préssec, sinó, senzillament, un pot de coca-cola. El cambrer torç el gest "Manuel, ese señor no sé qué me pide". Alguns clients ens miren. Mig empegueït, li dic, a Manuel, que vull un pot de coca-cola. En Manuel es disculpa: "Perdona, Jaume, però aquest al·lot fa poc que és per aquí i encara no us entén..." Naturalment, accept les disculpes. Amb la mateixa, però, el cambrer jovenet que fa poc que és per aquí, ha servit a la primera "zwei mal bier", i als alemanys que es beuen les cervescs els diu que deuen "drei hundert zwenzig pisseten".

Jo, amb la cua entre les cames, me'n vaig més cremat que un misto.

Servei

Veient passar la furgoneta d'una empresa local, tota ella retolada en català, em vaig empipar per un parell d'errades ortogràfiques que s'hi havien escolat. Quan vaig manifestar el meu neguit a un company, aquest, molt

sàviament, em va fer veure que no m'havia d'empipar amb aquells qui retolen en català, encara que sigui amb alguna falta, sinó amb aquells qui ni ho fan ni ho volen fer. Allò que hauria de fer, en tot cas, seria alegrar-me que hi hagi empreses que han emprès la tasca de normalització lingüística dels seus negocis. I tenia tota la raó del món, el company.

De tota manera, vull recordar que l'Ajuntament compta amb un Servei d'Assessorament Lingüístic, molt encertadament encapçalat per la filòloga Carme Comes, que és absolutament gratuït. A ningú no li ha de fer vergonya consultar aquest servei quan es trobi en la necessitat de depurar algun text, sigui del tipus que sigui, i més si aquest text ha d'esser exposat públicament.

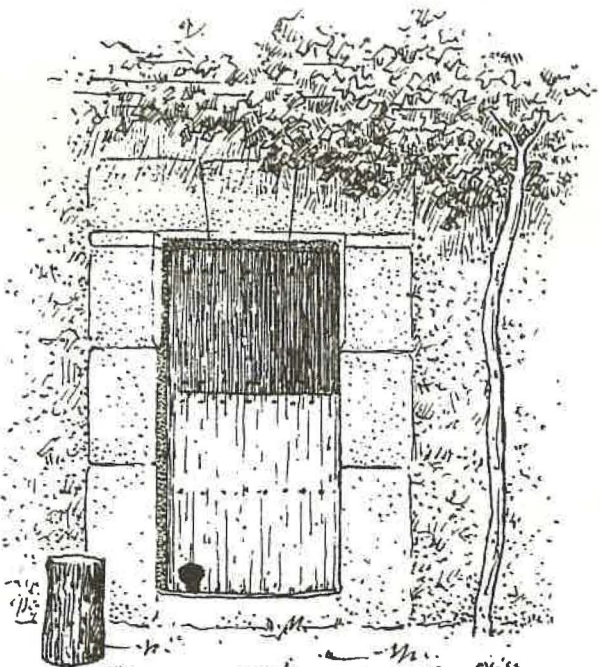
I endavant ses atxes!

Cites

"La normalització lingüística és essencialment anàloga (i sovint associada) a d'altres processos històrics: el constitucionalisme, la codificació legal, les reformes metrològiques, la planificació econòmica, etc. Se'n distingeix, però, per la relació manifesta i inevitable que té amb un marc social ben específic: la comunitat lingüística. La normalització sempre és nacional -a menys que es tracti precisament de normalitzar un idioma inter- o supranacional.

El brillant ressorgiment de l'hebreu a Israel confirma sense cap mena de dubte que la normalització lingüística és viable -fins i tot quan es tracta de "ressuscitar" un idioma-, sempre que no manquin pas les condicions socials i polítiques indispensables".

(Lluís Vicent Aracil, Papers de Sociolingüística)

El sistema dunar de sa Mesquida

Un sistema dunar és una formació natural, que ha necessitat milers d'anys per a crear-se, amb etapes d'avanç i retrocés, degudes a la fragilitat del seu equilibri, i on la mar i l'acció del vent, conjuntament, han format un sòl arenós que gaudeix d'una flora i una fauna pròpies.

Un dels sistemes dunars més interessants de Mallorca, i més ben conservats, és el de sa Mesquida; comparable amb es Trenc, sa Canova d'Artà i son Real. Actualment, aquests ecosistemes tan fràgils pateixen una important regressió i paguen un alt preu per la seva popularització.

Tots aquests sistemes dunars són quaternaris, concretament del període Holocè, és a dir, formats en els darrers 6000-7000 anys. Les zones més interiors i antigues d'es Trenc, cala Agulla i, possiblement, sa Mesquida, han estat conreades. A cala Agulla, a prop de la cerretera de ca'n Patilla, dins l'àrea natural, hi ha un redol de garrovers.

La roca mare del subsol de sa Mesquida és de marès, la qual cosa prova que en una època més antiga ja hi havia una zona de platja. Explicar-ho no em resulta fàcil, perquè no hi ha bibliografia per consultar, ni els meus coneixements i preparació m'ho permeten; tot i això, amb reserves, exposaré la meua hipòtesi. El Quaternari és el darrer gran període en la formació del planeta Terra, té una durada de 1'8 milions d'anys; el tret fonamental és l'aparició de l'home i, des del punt de vista

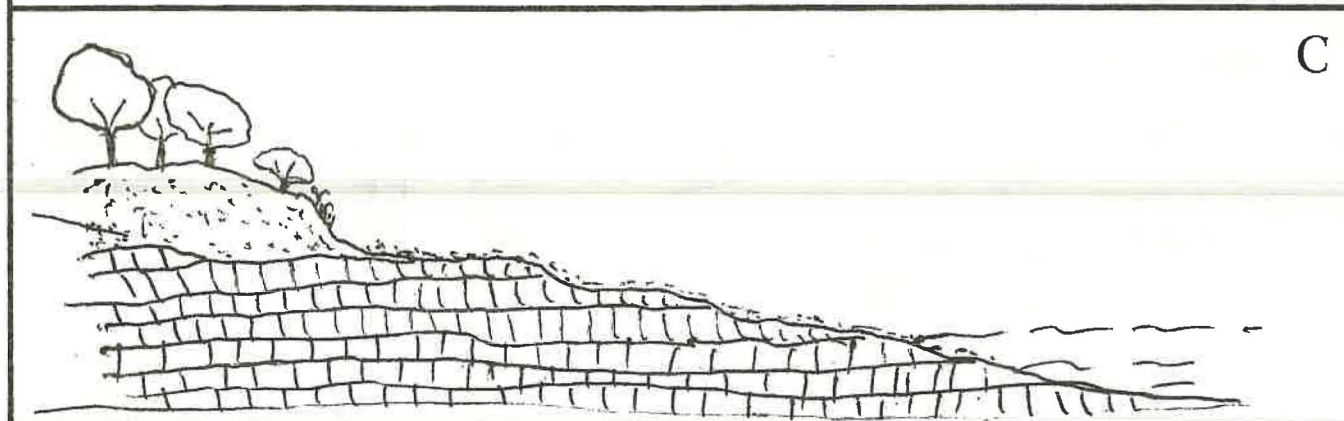
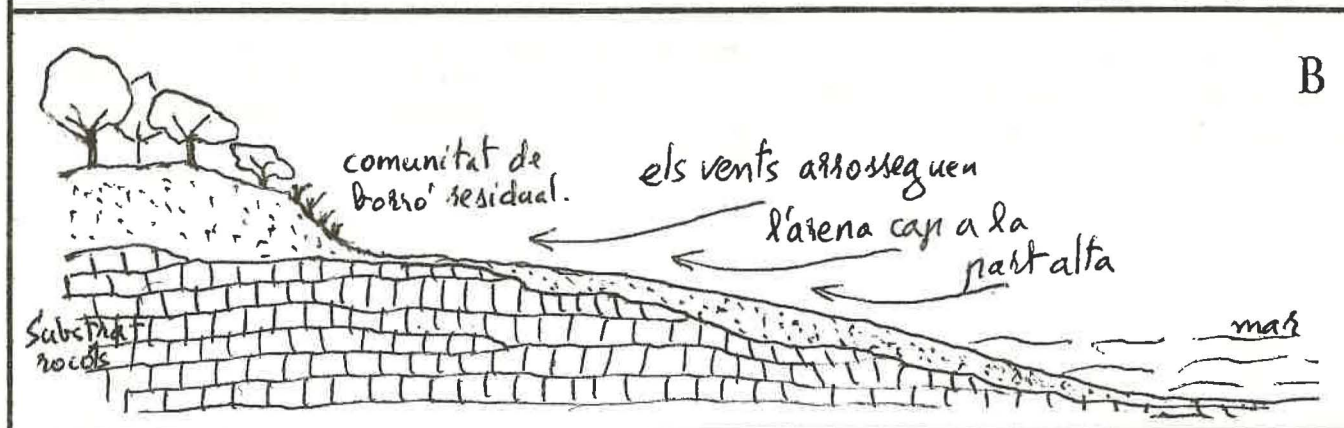
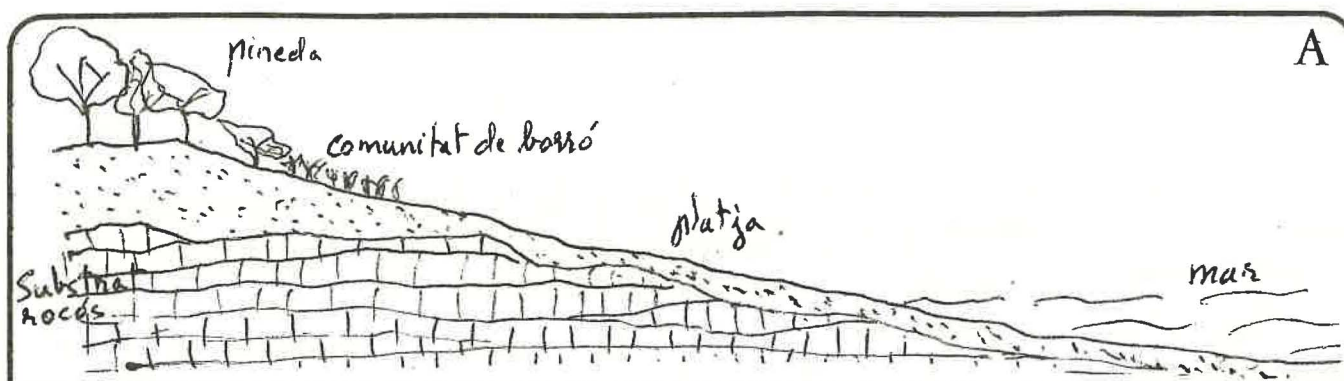
geològic, les glaciacions. Entenc, doncs, que les zones de sòl arenós ja cimentat, marès, de Capdepera, es formaren en el Quaternari, durant les glaciacions.

Les maresseres eren antigues platges; fora del municipi n'hi ha d'anteriors al període Quaternari, com per exemple les del centre i sud de Mallorca, d'on s'extreia aquest marès blanc amb el qual es construïren moltes cases de Manacor. Aquestes serien del període Terciari (1). Les nostres maresseres no estan situades a zones planeres, com les del centre de l'illa, sinó a les vessants de les nostres muntanyes; es localitzen entre el nivell de la mar, maressera d'es Provençals, i una cota màxima entorn dels 90 m., com les de sa Pedrera, a sa Costa d'en Capet, i les situades a l'esquerra del camí que des del coll de Marina va cap a na Bagassa, en els límits del sistema dunar de sa Mesquida.

En el Quaternari més remot, el nivell de la mar va variar molt; durant les glaciacions, els gels polars arribaren fins a zones que actualment tenen un clima temperat, aleshores el nivell de la mar retrocedia; en canvi, en el moment del desgel, la mar invadia el territori. Les nostres maresseres es formarien a conseqüència d'aquestes fluctuacions del nivell de la mar; a les parts altes, la capa de marès és prima i, així com baixa la cota, augmenta la potència del sòl arenós, és a dir, així com retrocedia el nivell de la mar, l'arena s'anava acumulant. Les maresseres

La fotografia permet observar el canvi de vegetació que es produeix en el sistema dunar des de la platja fins a la pineda, situada a la part alta.

Evolució del perfil d'una platja, aplicat a Cala Agulla. Perfil A, correspon a l'antiga platja, que conserva les comunitats vegetals que fixen l'arena. El B, és una etapa de transició on l'arena que arrossega el vent ocupa l'espai que abans ocupava la comunitat del borro. El C, correspon a l'estat actual on el pedreny surt a la llum i el vent agrana l'arena de la zona.

Una altra planta molt ben representada és el card marí, que no és un card sinó una umbel·lífera, amb un cap floral blau pàl·lid que atreu els insectes. També cal destacar el lliri blanc de marines, poc representat, que té unes arrels profundíssimes; en aquest temps fa unes floretes blanques que són molt belles i perfumades (4).

L'arena que no ha estat fixada per la vegetació, amb l'aportació contínua de materials, forma les dunes embrionàries, que si no són colonitzades per la comunitat de borro, es converteixen en dunes mòbils; la més popular i interessant d'aquestes dunes és el Munt Gros, un indret que, en la meua infantesa, era motiu de freqüents

excursions. Actualment, aquesta duna ja ha arribat a la zona de pineda, lentament l'arena queda retinguda entre la vegetació i la duna va esvaint-se.

El perfil de la platja de sa Mesquida, ampla i planer, contrasta amb el de l'Agulla, estret i de perfil ascendent. La neteja mecànica i la necessitat d'espai per a absorbir la pressió humana, ha fet que a l'Agulla hagi desaparegut quasi del tot la comunitat de borro i que, entre la comunitat vegetal i la platja s'hagi cavat un desnivell. La dinàmica natural de la platja tendeix a recuperar el perfil, la forma de sempre, per la qual cosa les aportacions d'arena que realitzen els vents sempre

van cap a la zona excavada. Conseqüentment, la part baixa de la platja perd arena per a omplir el buits que deixen les màquines; aleshores, l'arenal retrocedeix i apareix el pedreny. Si aquest procés no s'atura, el sòl rocós pot tallar la continuïtat de la platja, un fet que es dona ja a dos indrets de l'Agulla.

Les dunes de sa Mesquida estan orientades paral·lament al sentit del vent de Tramuntana, que, en una platja tan oberta, hi pega amb tota la seva força. Si comparem, una vegada més, els sistemes dunars de l'Agulla i de sa Mesquida, observarem que ambdós s'estenen en la mateixa direcció, nord-sud i geogràficament ocupen espais paral·lels. Les aportacions d'arena que reben cadascuna de les platges depèn de l'extensió i capacitat productiva de closques i esquelets de carbonat càlcit de la part submergida, molt major en el cas de sa Mesquida. Això, després, es reflexa en el sistema dunar emergit.

Les dunes mòbils corren per un únic canal que té a hores d'ara, aproximadament, un quilòmetre de profunditat; amb el temps, el canal s'ha anat reduint, ja que abans arribaria a l'altura de na Blanca, una cota respecte del nivell de la mar superior als 70 metres. Sa Mesquida, amb unes dunes que s'estan desfent i fixant, forma un sistema actiu, el més important de Mallorca. Tot i això, la tendència és que la pineda i garriga avanci fins a poblar aquest canal.

L'altra característica és l'espectacularitat. Els sistemes dunars d'es Trenc (Campos), sa Canova d'Artà, son Real (Santa Margalida), i fins i tot l'Agulla, estan situats a zones planeres; en canvi les dunes de sa Mesquida avancen pel coster nord del puig de s'Àliga. L'arenal confronta, al nord, amb la carretera de la platja, i, per l'altre costat, amb la vessant de la muntanya del Telègraf. Entre i entre, tenim el llit del torrent de sa Mesquida, situat quasi al nivell de la mar, i el canal del Munt Gros; el contrast entre aquests desnivells resulta certament espectacular.

Una característica comuna a tots els sistemes dunars és la fragilitat de les comunitats vegetals, imprescindibles per al funcionament de l'ecosistema. La permeabilitat del substrat arenós és elevadíssima i escassa la disponibilitat d'aigua; la salinitat presenta altes concentracions; els vents acceleren la transpiració folial i deformen els vegetals; els embats, carregats de cristallets de sal o d'arena, impacten sobre les fulles; la llum solar és excessivament intensa i, a més, provoca altes temperatures (5). Unes plantes tan superespecialitzades són fràgils quan apareixen nous entrebancs i l'adaptació és difícil; per això, no poden superar les petjades de l'home i les seves màquines. Cal ser respectuosos i limitar el trànsit.

Entre aquestes espècies vegetals tan especialitzades

no és sorprenent que hi hagi alguns endemismes, és a dir, plantes que només viuen a Mallorca o a les Balears, una de les quals és l'estepa joana, també estepa oliera (*Hypericum balearicum*). Aquesta espècie està present a tot l'arxipèlag, tret de Formentera; és un arbust característic de les nostres muntanyes, encara que pot arribar fins a la mar en zones un poc humides. La particularitat de l'estepa joana de sa Mesquida és que la trobam a la zona més assolellada i calenta, a la zona del canal del Munt Gros, des de la part alta fins rere les dunes de la platja. Una presència sorprenent.

Les plantes dels arenals desenvolupen estratègies molt diverses per tal de captar la humitat del subsol. En aquest tipus d'ecosistemes el contrast de temperatures entre el dia i la nit és molt fort, aleshores, quan a la dematinada refresca, l'aire humit que arriba de la mar sofreix una condensació i l'aigua precipita en forma de rosada; com que els grans d'arena són molt permeables, la humitat, de seguida, travessa la capa superficial i arriba a les arrels de plantes com el borro i l'estepa joana. Un altre problema és com aquesta planta obté els nutrients, ja que els substrats són pobres en matèria vegetal i mineral. Descobrir la natura té el seu encant i la seva màgia.

Miquel Rayó, il·lustre ocellaire, és de l'opinió que l'home és l'únic ésser viu capaç d'admirar i d'admirar-se per tot allò que l'environa. Aquest és el mite platònic que explica la naixença de la inquietud filosòfica i, per tant, científica. És un mite bell; i posa èmfasi en allò que és essencial en el llarg camí de la recerca intel·lectual: la capacitat d'astorar-se i de voler romandre astorat, enfront dels esdeveniments que es produeixen al nostre entorn (7). Sa Mesquida és un lloc bell i permet fruit de l'observació i descobrir la natura. Per tot això, la seva conservació és irrenunciable.

Pep Terrassa

- (1) Colom Casesnoves, Guillem. *Geologia de Mallorca* (tom II, caps. 11-12), Gràfiques Miramar, Palma, 1975.
- (2) Enciclopèdia Catalana de Ciències Naturals. Tom dedicat a l'estudi de sistemes naturals. *Els alguers de posidònia* (pàgs. 146-152)
- (3) Servera i Nicolau, Jaume. *París-Dakar?*. Cap Vermell, agost-setembre 1990, núm. 116.
- (4) Bonner, Antoni. *Plantes de les Balears*. Editorial Moll, Palma 1976 (pàgs. 110-116)
- (5) Artigues, Cati. *El sistema dunar de cala Mesquida*. Cap Vermell, núm. 178, setembre 1996.
- (6) *Tríptic editat pel Patronat Municipal de Turisme*, 1997, sobre aquesta àrea natural. L'autor ja destaca, mitjançant una fotografia, la presència de l'estepa joana.
- (7) Rayó i Ferrer, Miquel. Ales i aigua. *Iniciació apassionada al coneixement de l'avifauna de l'Albufera de Mallorca*. Revista Lluç, núm. 720, març-abril 1985.

El tren del Llevant fosforescent

Durant aquest mes d'agost, un grup de quinze joves del Llevant de Mallorca ens dedicarem a vendre camisetes i gorres amb un motiu ben clar: demanar que el tren torni a unir el Llevant amb la resta de l'illa. El grup l'encapçalen la dibuixant Caterina Estelrich i el periodista de TV3, Miquel Piris. Tots dos són els creadors del còmic "Els gorans": una família mallorquina que, a través de tires còmiques publicades en mitjans de comunicació, com ara "Balears", la revista "Bellpuig" o "El diari de Gràcia" de Barcelona, fa repàs a les "peculiaritats" de la vida illenca, amb bon humor quasi sempre, i mala llet quan no queda més remei.

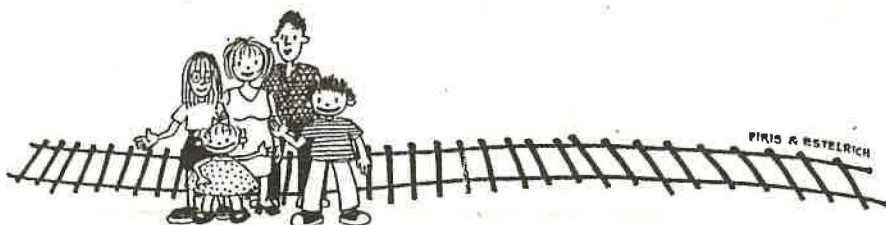
Les festes de Sant Salvador d'Artà (població on el tren del Llevant acabava el seu trajecte) marcaran l'inici de la venda d'aquestes camisetes i gorres reivindicatives que, com a novetat, han estat fabricades amb material fosforescent. La iniciativa té el vist i plau i el suport de la "Coordinadora per a la Rrecuperació de la línia Inca-Artà" (a la qual pertany "Cap Vermell").

Vo|Em el tRen de LLevAnt

tRen de LLevAnt el Vo|Em

ÉS ECOLÒGIC,
SEGUR I ECONÒMIC. Vo|Em el tRen

La major part dels beneficis que s'obtinguin amb la venda aniran destinats a aquesta Coordinadora o a un grup o associació que pugui lluitar per tal que la nostra comarca torni a unir-se amb la Capital, per aquest mitjà de transport, i perquè en aquestes terres s'hi deixin de fer les destrosses que es fan i es volen continuar fent (ens referim, concretament, a l'autopista del Llevant).

Declaradament ecologistes, "Els gorans" demanen el tren del Llevant perquè és "econòmic, ecològic i segur" i ho confronten a l'autopista que el Govern Balear vol construir en aquesta zona de Mallorca. En aquesta qüestió, la que opina és na Margalideta, la més petita de la família, de només tres anys: "atuopista caca!"

Volem que el tren no sigui només una promesa electoral i el volem ja!

Per a qualsevol cosa:

Miquel Piris, 971-563229 / 93-7907788

Caterina Estelrich, 971-835509

SONS*Berta Liesegang***Música i Internet**

A hores d'ara totes sabem la influència que tenen les noves tecnologies en la música actual, començant pels instruments electrònics, manipulació electrònica dels sons, amplificació i difusió... i acabem per l'ordinador com a eina de composició, producció de sons i d'escriptura i reproducció de partitures. Evidentment, en parlar de l'ordinador com a eina musical, tothom entén que això suposa instal·lar uns determinats programes i tenir un ordinador multimèdia, amb tots els accessoris corresponents. Ara bé, sense entrar dins aquest terreny, gairebé per a gent entesa (professionals, semiprofessionals i/o aficionats amb experiència dins el camp de la informàtica musical), hi ha moltes possibilitats per als melòmans d'accedir a unes informacions musicals molt amples, des de la formació musical fins a l'escolta d'audicions. M'estic referint, evidentment, a INTERNET.

Per a molta gent, encara, pot semblar un món desconegut i inaccessible, però això només és qüestió de molt poc temps, ja que de cada dia són més els qui d'una manera o l'altra ens veim obligats (o atrets) a utilitzar els ordinadors i, consegüentment, els equips multimèdia. D'aquí a connectar amb Internet només hi ha una passa. El problema sorgeix, de vegades, quan ens agradaria trobar certes informacions i començem a "viatjar" a través dels cercadors: la recerca es pot fer molt llarga, amb les despeses que suposa estar connectat durant molt de temps a la xarxa. Així, doncs, donaré una sèrie d'adreces que podran ser molt útils per a tots els aficionats a la música.

- * <http://www.globalcom.es/indice/index.html>
Aquesta pàgina és com un índex de temes relacionats amb la música en general. Alguns d'aquestes temes són: cantautors, música clàssica, cors, discs i CDs, festivals, folklore, instruments musicals... A més, a continuació de cada tema de l'índex, hi ha una petita explicació del que es pot fer sobre alguns aspectes com: partitures, tendes de música, conservatoris, impressió de partitures, etc.

- * <http://personal.redestb.es/afvecilla/audicion.htm>
Ofereix la possibilitat d'escoltar una sèrie de peces musicals, entre les quals hi figuren els següents estils: música clàssica, rock, pop, jazz, new age, èxits del moment.

- * <http://www.upn.es/scripts/smporIndice.dll/periodic/indice.htm>
Hi podem trobar tot tipus d'anuncis d'instruments musicals de segona mà. A més a més, hi trobam discs, cassettes i CDs, també de segona mà.

I ara que estem en plena temporada de festivals de música, tenim possibilitat d'estar al corrent de tots els concerts que es duen a terme a Mallorca, mitjançant una pàgina que va ser creada fa uns mesos per l'Associació d'Amcs de Joves Promeses Musicals de Mallorca. A més, s'hi pot trobar i donar informació relacionada amb qualsevol aspecte musical de les Illes, ja que es va actualitzant contínuament. L'adreça és:

- * <http://personales.mundivia.es/personales/vivaldi>

Evidentment, això només ha estat una petita mostra de les possibilitats que ens ofereix Internet per estar al corrent de molts d'aspectes relacionats amb la música, com a aficionats, ja que fer tot un llistat d'adreces em sembla que seria sortir un poc de l'objectiu d'aquest espai.

T'agradaria sonar instruments populars mallorquins? (xeremies i flabiol-tamborino)

T'agradaria formar part d'una coral infantil? (de 8 a 12 anys)

Juventuts Musicals vol iniciar la formació en aquests dos àmbits. Les classes seran els dissabtes dematí i el cost serà de 2.000 a 3.000 pessetes mensuals, segons el nombre d'alumnes. Per fer unes previsions de matrícula, demanam a tots els interessats que es posin en contacte amb els punts d'Informació Juvenil, de les biblioteques municipals, on se'ls facilitarà el full d'inscripció. Les places seran limitades.

Juliol de 1923

Incendi

Dimarts, dia 17, devers les vuit del vespre, les campanes tocaren foc i va esser en el Castell, a la casa que habita l'amo en Tomeu des Forn. No hi va haver desgràcies personals i les pèrdues no varen ser de molta importància.

Festes de Sant Lluís Gonzaga: dies 24 i 25 de juliol de 1923

Dia 24, entrada de fosca, Completes Solemnes a la Capella de la Congregació. A les 9'30, concert musical per la Banda de Música que dirigeix don Miquel LLull (a) Pelito, i s'amollaran els següents focs artificials: primer, l'Etna en erupció (consistirà en un gran volcà que despararà continuament bombes i estrelles de variatis colors, i acabarà amb una bomba final); Combat del Curuguí (consistirà en dos castells qu despararan bombes mesclades amb hermoses flors, quedant vençut el moro); Gran Jardinera (despedint flors de colors i acabant amb un brollador d'estrelles color plata). Es despararan, endemés, couets d'honor amb tro de gran gala amb llums i bengales de variats colors.

Dia 25, a les 7, Missa de Comunió General pels Congregants i demés devots en la mateixa Capella. Celebrarà la Missa don Antoni Font, Vicari de Biniamar.

A les 5, corregudés de cintes, que recorreran els carrers Centro, Estrella, Port i plaça Orient. Amenitzarà aquest acte la Banda de Música.

A les 9, música i, entre i entre, en Pep Terrassa amollarà globos grotescos i couets de varies classes i per final la gran Rodella.

Festes de Sant Roc

Es prepara, a Cala Rajada, una gran festa en honor de Sant Roc, el seu Patró, i aquest any, segons notícies, volen afegir-hi un número de bastanta importància. Tenen ganes de fer una Processó Marítima, passejant el Sant amb totes les barques a motor del nostre Port. Si aquest acte pot arribar a bon fi, aquesta festa promet seer molt lluida. Amenitzarà tots els actes de la festa la Música que dirigeix en Miquel Llull. Els obrers de la Festa són l'amo en Pere Flaquer (a) Blay, l'amo en Miquel Fernández (a) Murta, i el mecànic Bartomeu Garau (a) Bombu.

Ecos del cucut

Allà dalt, a la muntanya,
lluny, molt lluny,
un trobador s'escanya
abril, maig i juny.

N'és l'ocell grata companya
de llauradors i bracers
que a la planyra s'afanyen
treballant els sementers.

Venturós quan, temps passat,
a l'albor de la matinada
en son ritme acompassat
vaig envestir safalcada.

Ell d'allà dalt em parlava
com amic i conseller
i son càntic m'ajudava
a segar més falaguer.

Ara, sols l'escolt adesiara
quan no verdeja el meu hort,
quan un raig d'oci m'ampara,
quan al conreu li manca nord.

Quan la sínica planyívola
el seu gemec ha perdut
i qual vestigi d'una altra era
es recrea en la solitud.

I quan et sent, vell cucut,
torn a reviure vivències
i olor de bell nou essències
d'infantesa i jovintut.

Ves perpetuant-te en gosadia,
sobrevolant garrigues i clapers
i parla d'aquell temps als moradors darrers
si entendre poden mai ta poesia.

MIQUEL LLITERES "CATOI"

RECEPTARI DE FESTES

Sant Roc i Sant Bartomeu 1998

divendres 7 d'agost

22'00 h. VII Jocs platgístics a Cala Agulla

dissabte 8 d'agost

12'00 h. Cercaviles

13'30 h. Pregós de festes (plaça Castellet)

13'45 h. Aperitiu desbaratat (plaça Castellet)

17'00 h. Volei-platja (pins de ses Vegues)

19'30 h. Castelles d'arena a Cala Agulla

22'27 h. Roc-Xop a Cala Agulla

06'30 h. After-Xop (aparcament Cala Agulla)

diumenge 9 d'agost

10'30 h. Marató fotogràfica

17'00 h. Artefactes marins i tomategada (moll)

22'00 h. Verbena 3ª Edat (plaça dels Pins)

dilluns 10 d'agost

20'00 h. Exhibició de judo, Club Renshinkhan (pl.Pins)

22'00 h. Dansa, ballet Clàudia (plaça dels Pins)

dimarts 11 d'agost

19'30 h. Vedària de fer llata (plaça dels Pins)

22'30 h. Ball de bot: "Aires Gabellins" (plaça dels Pins)

dimecres 12 d'agost

19'30 h. Teatre infantil. Centre Dramàtic di Marco:

"Els tres porquets" (plaça dels Pins)

dijous 13 d'agost

17'00 h. Animació infantil amb "Rum-rum, jocs i cançons" i berenar per als al·lots (plaça dels Pins)

21'30 h. Concert: Da Camera-3 (església Cala Rajada)

divendres 14 d'agost

19'30 h. I Trofeu "Quintos 65": Escolar-Quintos 65

22'30 h. Música Mediterrània: Mónica Monasterio,

Rafael Riquelmi i Música Nostra

dissabte 15 d'agost

22'30 h. Verbena amb Orquestra Cala Agulla i Marisa Rojas

(plaça dels pins)

diumenge 16 d'agost

10'30 h. Tir de fona (Clot de sa Grava)

12'30 h. VII concurs de paelles (Clot de sa Grava)

15'00 h. Truc i pinacle (Clot de sa Grava)

20'30 h. Volei: Espanya-Bèlgica. Globus aerostàtic (Poliesportiu)

22'30 h. Castell de focs artificials

23'00 h. Jazz al Moll

dilluns 17 d'agost

22'30 h. Teatre: Es Mussol" (plaça des Sitjar)

dimarts 18 d'agost

17'00 h. Berenar i animació infantil amb "RumRum, jocs i cançons"

(parc s'Alzinar)

19'00 h. Demostració de salvament a càrrec de la Policia Local

(Poliesportiu)

21'00 h. Concert de Maria Zadori, amb la CamerataSaNostra
(Torre de Canyamel)

Dimecres 19 d'agost

20'00 h. Mostra de coques i vetllaria de llata, amb Sa Rondalla
(plaça des Sitjar)

22'00 h. Ball de bot: "Castell de Capdepera" (plaça des Sitjar)

Dijous 20 d'agost

17'00 h. Cucanyes a sa costa d'en Capet

20'00 h. Celebració comunitària de la Penitència

(església parroquial)

22'00 h. Verbena 3ª Edat: "Trio Òpal" (plaça Constitució)

Divendres 21 d'agost

21'00 h. Sopar a la fresca. Grups Swing-2 i Musical Gabellí

Dissabte 22 d'agost

12'00 h. Cercaviles desbaratat

13'30 h. Pregó a la plaça des Sitjar

13'45 h. Aperitiu a la plaça des Sitjar

18'00 h. Final futbol-7 (Es Figueral)

19'00 h. Futbol (programes a part)

21'15 h. Concert Coral s'Alzinar (Església)

23'00 h. Nit de Foc, amb Iguana Teatre

24'00 h. Nit nostàlgica, amb "Abba Experience" i "Amigos"

(plaça des Sitjar)

Diumenge 23 d'agost

10'00 h. Circuit bicicleta muntanya (Clot de sa Grava)

15'00 h. Tir al colom (camp de son Jaumell)

19'30 h. Cursa de Sant Bartomeu (plaça l'Orient)

23'00 h. Verbena amb Gatos Grises, Tumbet de Solfa
i Orquestra Rodamons (plaça des Sitjar)

Dilluns 24 d'agost

06'00 h. Xocolata amb ensaimades (plaça Sitjar)

07'00 h. Diana Florejada

16'30 h. Cursa de cavalls (Camp Roig)

20'00 h. Missa Solemne

21'30 h. "Gran Final, 3ª edició", a càrrec d'I.B. Teatre

(plaça des Sitjar)

Dimarts 25 d'agost

18'00 h. Patins en línia (Poliesportiu)

19'00 h. Campionat bàsquet i futbol 3x3 (Poliesportiu)

21'00 h. Concert C.C. Banda de Música (plaça des Sitjar)

22'30 h. Canti qui vulgui (parc de s'Alzinar)

23'55 h. Castell de focs artificials

Bon profit

D'en temps primer ...

una ullada cap enrere, per recordar la nostra gent

No és ben bé una instantània d'en temps primer, puix que només té 21 anys. En aquesta fotografia es recull un moment de la inauguració de la Casa del mar, a l'any 1977. En primer terme, el desaparegut patró Gabriel Reus Veny, es patró Biel, escoltat per en jeroni Garau "Climent" i en Miquel Martí "de ses Anguiles". A segona línia, n'Antoni Morató "Tonet", n'Antoni Bauçà "Tacó", en Josep Fernández "José" i els també finats Andreu Nadal Moll i Bartomeu Fuster "Pere Andreu". Avui, aquesta dependència que es veu a la fotografia, el bar de l'esmentat centre, roman incomprensiblement tancat al públic, des de fa devers quatre anys, tot i haver estat el punt de trobada dels mariners durant molt de temps.